

Nr 26.

Ankom till riksdagens kansli den 3 mars 1939 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående avskrivning av räntor å köpeskillingen för viss försäljningslott från Näs kungsgård i Kopparbergs län.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 10 februari 1939 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 75, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att kronans fordran hos Carl Gottfrid Berg och hans hustru å 1,461 kronor 84 öre enligt en i statsrådsprotokollet omförd skuldförbindelse den 21 december 1931 må avskrivas.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet, i den mån därför ej nedan redogöres, hänvisa till vad propositionen innehåller.

Enligt köpehandling den 20 och den 26 januari 1925 inköpte hemmansägaren Carl Gottfrid Berg i Lerabo av Kungl. Maj:t och kronan fastigheterna $1^{253}/_{10000}$ mantal litt. Aq Näs kungsgård 1^{18} och $3/_{416}$ mantal litt. Ad Bergsgårdet 1^5 för en köpeskillning av 7,000 kronor. Av köpeskillingen skulle en tiondel erläggas kontant vid tillträdet. Återstoden av köpeskillingen skulle uppdelas i två lika delar, en amorteringsdel och en stående del. Å amorteringsdelen skulle erläggas en annuitet av 6 procent, varav 4.75 procent utgjorde ränta och återstoden amortering. Amorteringsskyldighet skulle emellertid inträda först med sjätte året efter utgången av det kalenderår, varunder tillträdet ägt rum. Intill dess kapitalavbetalningen började, skulle erläggas 4 procent ränta. Stående delen av köpeskillingen skulle vara gulden inom fem år efter det sista inbetalningen å amorteringsdelen bort fullgöras.

I skrivelse den 11 augusti 1938 har Berg, under förmälan att han häftade för oguldna räntor för åren 1925—1929 på grund av nämnda köp, hemställt, att dessa räntor eller en större del av hans skuld måtte efterskänkas. Såsom skäl för sin anhållan har Berg åberopat, att hans ekonomiska ställning vore dålig.

Bergs skuld till kronan uppgår för närvarande till följande belopp. Kapitalskulden utgör 6,171 kronor 73 öre, oguldna räntor för åren 1925—1929 uppgå till 1,461 kronor 84 öre och för år 1937 till 180 kronor 14 öre. Härtill komma överräntor efter sex procent å 166 kronor 31 öre för tiden den 1 januari—den 28 maj 1938, å 101 kronor 4 öre från och med den 29 maj 1938

tills betalning sker, å 441 kronor för tiden den 14 mars—den 28 maj 1938 samt å 398 kronor 96 öre från och med den 29 i sistnämnda månad tills betalning sker.

Länsstyrelsen i Kopparbergs län och *domänstyrelsen* ha med hänsyn till Bergs ekonomiska och personliga förhållanden tillstyrkt, att Bergs skuld på grund av oguldna räntor å 1,461 kronor 84 öre för åren 1925—1929 efterskänkes.

Statskontoret, som på grund av de konsekvenser ett bifall till länsstyrelsens och domänstyrelsens förslag skulle kunna medföra ansett sig icke kunna biträda detsamma, har i stället föreslagit, att Berg medgäves anstånd med nämnda ränteskulds betalning intill dess amorteringstiden för köpeskillingsreversen utlupit. Den ordning, i vilken skulden därefter skulle gäldas, har synts statskontoret lämpligen böra lämnas åt domänstyrelsen att bestämma.

Departementschefen har i ärendet anfört följande:

»I likhet med de hörda myndigheterna anser jag, att lättnad bör beredas Berg i hans betalningsskyldighet till kronan i anledning av fastighetsförvärvet. I fråga om formen härför ansluter jag mig med hänsyn till de ömmande omständigheter som i förevarande fall äro förhanden till länsstyrelsens och domänstyrelsens förslag. Det av statskontoret föreslagna uppskovet med erläggande av det i ärendet ifrågakomna räntebeloppet torde icke, såvitt nu kan bedömas, medföra den lättnad för Berg i hans ekonomiska förhållanden varav han är i behov. Jag tillstyrker därför att kronans fordran för de å åren 1925—1929 belöpande räntor å tillhopa 1,461 kronor 84 öre, för vilken fordran revers lämnats enligt 1931 års riksdagsbeslut, måtte avskrivas.»

Utskottet.

Den gjorda framställningen föranleder ingen erinran från utskottets sida. Utskottet hemställer,

att riksdagen må bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 3 mars 1939.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 45.